

Facit till läsövning i nr. 3:1999

1 Som nämnst, han blef aldrig i misshumör, om han i ett
2 rygg - eller kragtag fick motståndaren öfwer sig. Om det
3 war en förmögen pastorsbo, fick han nöja sig med ärap,
4 men war det en utsocknesbo, eller en långwäga ifrån-
5 Kyrkoherden gick ofta landswägen fram och åter i närheten
6 af prestgården, för att få wägfärande att brottas med –
7 war det wanliga honoratiet 3 kronor eller ” två banko”
8 som det hette förr i tiden. Med det godmodigaste le-
9 ende i werlden, tog han upp sin potmonnè eller plån-
10 bok och betalte segraren, som dertill öfverhopades med
11 beröm och oftast inbjöds på traktering i prestgården.
12 Han glädde sig som ett barn åt, att det gamla för
13 honom så kära fosterlandet ännu hade kraftiga män.
14 Under en promenad i trakten träffade han en gång
15 helt oväntadt sin gamle wän, nu för några år sedan
16 aflidne komministern Jonas Ternstedt i Skarstad,
17 känd för sin kolossala styrka. Pastor T, kom jemte en
18 del af sin familj åkande för att gästa anhöriga i orten.
19 Att beskrifwa kyrkoherden Landahls glädje öfver
20 det oförmodade sammanträffadet wore fåfängt att försöka.
21 Efter de första entusiastiska helsningarna utbrast han:
22 ”Af med dig genast Jonas så får jag ta ett tag med dig.”

TOR CULLBERG